

Γρεβεν. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Δρυμ. Καστορ. Σισάν.): Πέφτον-
τας γραπατσώθ' κι άπούν-ένα κλοννάθ'· ά δέ γραπατσώνουν-
ταν κ' έπιφτι κάτω, θά πήγνι 'ς τόν τόπου Σισάν. Γραπα-
τσώθ' κι άπ' τά κάφιλα 'Ανατολ. Γραπατσώσ' καλά άπ' τού
σαμάρ' αυτόθ. Δέ γραπατσώθ' κι καλά Μακεδ. 2) 'Αναρρι-
χώμαι ως ή γαλή Εϋβ. (Λιχάς) "Ηπ. (Κόνιτσ.) Μακεδ.
(Βλάστ. Βόιον Γρεβεν. Δαμασκ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καστορ.
Κοζ. Πεντάλοφ. Σισάν.): Γραπατσώνουμι 'π' τόν τοίχον
Κοζ. Γραπατσώνιτις τά δέντρα σάν τή γάττα Σισάν. Αυτή
ή πέτρα είν' άπάτ' τη, μόν' οί ντραγαταραίοι του καλουκαίρ'
γραπατσώνουντι κι άνιβαίν' 'ς τήν κουρ'φή Κόνιτσ. 'Ικεϊ
γκραμπατσώθ' κιν κι άνέφ' κι σ' ένα ψ'λό δέντρον γιά νά μί
τούν φάν' τ' άγρίμα Βόιον Πήρι ένα φόβου άπ' τά σζ'λλιά
άπου γραπατσώθ' κι μιτά άπ' τ' ίμένα κι δέν ξ'κόλλαι ντίπ
Δασοχώρ. Γκραμπατσώθ' κι 'ς τή μάννα τ' κι δέν ξιχου-
ρίζουνταν Καστορ. Αυτός γραμπατσώνιτι 'ς τά δέντρα σάν
ή γάττα αυτόθ. || *Άσμ.

Τού γουργό μας περιστέρι | έφρι μιά πυρδικούλα
έμουρφη περιστιρούλα, | άπ' τού χέρι τσακουμενή
τά μαλλιά γραπατσουμένη
Δεσκάτ. Συνών. γαντζουινιάζω, γαντζώνω,
σκαρφάλώνω.

γραπίλα ή, "Ηπ. (Ζαγόρ.)

'Εκ του ούς. γράπος καί τής παραγωγ. κατ. -ί λ α.
Γράπος 1, τδ όπ. βλ. Συνών. γράπωμα 1.

γράφος ό, Πελοπ. (Βερεστ.) γράπους "Ηπ. (Ζαγόρ.)

'Εκ του 'Ιταλ. *grappo* = άρπάγη.

1) Τδ βίαιον άρπαγμα διά τών χειρών "Ηπ. (Ζαγόρ.) 2)
Βράχος σχηματίζων σχισμάς Πελοπ. (Βερεστ.): Τδ βρή-
κα δδ τραί γραπωμένο μέσα σέ καίτι γράπους διαπάνου
έτοιμο νά ψοφήση. Μωρέ, μέσ' 'ς τδ γράπο μέ ήφερες νά
μέ περάσης.

γραπουνίζω Θράκ. (Γέν. Σαρεκκλ. Σκοπ.)

Λέξις πεποιημένη έκ του χαρακτηριστικού θορύβου
γράφ - γράπ.

Τρώγω σκληράν τροφήν, ροκανίζω τι ένθ' άν.: Τδ
γραπούν'σες κιόλας τδ παξιμάδι σου; Σαρεκκλ. Τί γρα-
πουνίζεις πάμ; Γεν. Για νά μήν 'ποκοιμ'θῃ, γραπούν'σ' και
'πέ κανένα φουντουκόπ'λο ('πέ = άπό) αυτόθ. 'Ο ποτ'κός
γραπουνίζ' Σκοπ. Συνών. γριτσανίζω, κριτσα-
νίζω, ροκανίζω, τραγανίζω.

γραπούνισμα τό, άμάρτ. γραπούν'σμα Θράκ. (Γέν.)

'Εκ του ρ. γραπουνίζω.

'Η μάσησις ξηρᾶς τροφῆς, τδ ροκάνισμα.

γραπουνιστός επίθ. άμάρτ. γραπούν'στός Θράκ. (Γέν.)

'Εκ του ρ. γραπουνίζω.

Τροφή προκαλοῦσα κατὰ τήν μάσησιν αὐτῆς χαρακτηρι-
στικόν θόρυβον: Τδ γραπούν'στό τ'άγγούρ'.

γράφωμα τό, πολλαχ. γράπουμα "Ηπ. (Κουκούλ.
Πλατανούσ.) γράπ'μα "Ηπ. (Ζαγόρ.) Στερελλ. (Αίτωλ.)
άγράφωμα "Ανδρ. άγράφουμα Μακεδ. (Βόιον).

'Εκ του ρ. γράπωνω. 'Ο τύπ. άγράφωμα διά
προθετικῷ ἀναλογικῶς πρὸς τδ άρπαγμα.

1) 'Η διά τών χειρών βίαία σύλληψις πολλαχ: Θέλ' γρά-
π'μα αυτός, θά τούν πιάσ'ρ' οί χουρουφ'λάδ' Στερελλ. (Αί-
τωλ.) Μι του γράπ'μα που του 'κανα, τούν σταμάτ'σα "Ηπ.
(Ζαγόρ.) Θέλει γράπωμα καί κόψιμο 'ς τόν ὄμο (περὶ κόρης
χαριεντιζομένης, δηλ. θέλει άρπαγμα καί κόψιμο τής κεφα-
λῆς) Πελοπ. (Δίβρ.) Συνών. άρπαγμα 1, βούτημα
B3, τσάκωμα. β) Φιλονικία, διαπληκτισμός 'Αθῆν.
"Ηπ. (Κόνιτσ.) Θεσσ. Πελοπ. (Βλαχοκερ.): 'Σ τδ γράπω-
μα άπάνου νά σου κ' ή άστυνομία Βλαχοκερ. || Φρ. Θά 'χω-
με γραπώματα (θά έχωμεν διαπληκτισμούς) 'Αθῆν. (πα-
λαιότ.) Συνών. φρ. Θά 'χωμε άγκαλιάσματα -
μπελάδες - μπερδέματα - φασαρίες - τσα-
κώματα. 2) 'Οδυνηρός πόνος, οίονει ως έκ βιαίας άρπα-
γῆς προκαλούμενος "Ηπ.

γραπώνω σύνθη. γραπώνου σύνθη. βορ. ιδιωμ. Πελοπ.
(Κίτ.) γραπ-πώνου Κῶς (Καρδάμ.) άγράφω "Ανδρ. ά-
γράφω Μακεδ. ('Αηδονοχ. Βλάστ. Βόιον Γρεβεν. Δε-
σκάτ. 'Εράτυρ. Πελεκῆν. Πεντάλοφ.) σγραφώνω Πελοπ.
(Βερεστ. Κόκκιν.) Στερελλ. (Σπάρτ.) γραμπώνω "Ηπ. (Ξη-
ροβούν.) Κρήτ. (Νεάπ.) γραμπώνου Στερελλ. (Ναύπακτ.)
γρασπώνω "Ηπ. (Ραδοβύζ.) άγαπώνου Στερελλ. ('Αχυρ.)
'Εκ του 'Ιταλ. *grappare* = άρπάζω, αναρριχώμαι.
Διά τόν τύπ. σγράφω πβ. Χ. Παντελίδ., Byzant. Ne-
ugr. Jahrb. 6 (1927/8), 401 κέξ. Τδ προθετικόν α είς τούς
τύπους άγράφω - άγράφου - άγαπώνω
κατ' επίδρασιν του άρπάζω.

Α) Κυριολ. 1) Συλλαμβάνω τι άρπακτικῶς καί βιαίως
διά τών ὀνύχων, δακτύλων καί χειρών, συλλαμβάνω, άρπά-
ζω σύνθη.: Θά σέ γραπώσω. Τόν γραπώσε ή άστυνομία
τήν ὥρα που έκλεβε σύνθη. Είδες πῶς τόν έγράπτωτε ή
γάττα τδ πεντικῶ Εϋβ. (Βρύς.) Τόν γραπώσα καλά και
δέ μου φεύγει 'Αττικ. Τούν γράπουσα 'ς τού χουράφ' π'
μῶπιονι ρόκις (τόν έπιασα στό χωράφι, που μου έπαιρνε
καλαμπόκια) Στερελλ. (Γραν.) Τούν γράπωσ' άπ' τίς πλά-
τες "Ηπ. (Ζαγόρ.) Τούν γράπουσι άπ' τού γιακά Θάσ.
(Θεολόγ.) Τόνε γραπώνου από τδ σβέγκο Πελοπ. (Κίτ.)
Σά σέ γραπώσω 'ς τά χέρια μου, δέ θά σέ ξεκολλάνε σα-
ράντα Πελοπ. (Δίβρ.) Μ' άγράφουσι τού χέρ' κι μ' τού
ξέρανι Στερελλ. ('Αχυρ.) 'Εγράφωσά 'να πουλλι Πελοπ.
(Κόκκιν.) 'Η μηχανή του γράπτωσε τδ χέρι 'Αττικ. 'Ισα
που νά είπῃς τρία, θά σ' έχω γραπώσει 'ς τδ τσνηγησάτσι
(=κνημητό) Πελοπ. (Ξεχώρ.) Τόνε γραπώσανε οί χω-
ροφυλάτσοι τσαι τότε κλείσανε 'ς τή βζειροῦ (=φυλακή)
αυτόθ. "Οργιος βαστάει άπάνου του σουγάτσι θά τότε γραπώ-
νῃ ή έξουσία (δργιος, = έποιος, σουγάτσι=σουγιαδάκι) αυ-
τόθ. Θά σου γραπώση κανένα δαχτύλι ό κάβουρας μέ
τή βράγκα δου Μῆλ. Γράπτωσε ό στισύλλος από τήν οὔρα τή
γόττα, 'τσείνη φτερουκάρισε τσαι γι αυτό είναι κολοβή (φτε-
ρουκάρισε = πτερούγισε) Πελοπ. (Καρδάμ.) 'Από στιγμή
σέ στιγμή περιέμενε νά τόν γραπώσουν και βιαστικά ετοί-
μαζε τά πράγματά του κ' έκανε σχέδιο φυγῆς καί σωτηρίας
Γ. Ξενοπ., 'Αφροδ., 224. Με τήν ίδια (τήν ποιμενικήν ράβ-
δον) γραπώνουν καμμιά 'ψιμαδούλα άρνάδα γιά τδ σουβλι
Μποέμ, Ζωγραφίες, 98. Συνών. άρπάζω Α1, άρπακώ-
λω 1, άρπακώνω, βοδώνω Β2 γριτσαφώνω,
μαγγώνω, πιάνω, τσακώνω. 2) 'Εμπλέκομαι
εις σχισμήν βράχου Πελοπ. (Βερεστ.): Μή χώνης τδ χέρι
σου, μωρέ, μέσ' 'ς τή φυράδα και σγραφωθῇ μέσα. Τδ βρή-

